

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. Варна, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. П.
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
в присъствието на прокурора А. Вл. П.
като разгледа докладваното от Петя Ив. П. Въззивно гражданско дело № 20233000500280 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по в.гр.д. № 280/2023 г. по описа на Варненския апелативен съд е образувано по въззивна жалба на С. С. Ш., подадена лично и уточнена с такава, подадена чрез особения му представител адв. Н., против решение № 65/25.04.2023 г., постановено по гр.д. № 275/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд, с което е отхвърлен искът на С. С. Ш. по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ против Прокуратурата на Република България за заплащане на обезщетение в размер на 100 000 лв. ведно със законната лихва от датата на увреждането за причинени му неимуществени вреди, изразяващи се в следното: понасяне на неудобства, свързани с участие в процесуални действия при разглеждане на делото в досъдебна и съдебна фаза; негативни емоции; притеснения от обвиненията; накръняване на авторитет; нарушения в социалното общуване; негативно отражение върху живота на ищеца, в резултат на незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, по което е бил оправдан по нохд №154/2019 г. на РС Разград.

Въззивникът е настоявал, че обжалваното решение е неправилно, като постановено при нарушения на процесуалния и на материалния закон и е необосновано, като е молил за отмяната му и за уважаване на иска. Навел е оплаквания за неотчитане от окръжния съд на влошеното му здравословно

състояние, вследствие на воденото срещу него наказателно производство.

Прокуратурата не е подала отговор на жалбата.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция въззивникът лично и чрез процесуалния си представител е поддържал въззивната жалба и е молил за уважаването ѝ, като в предоставения от съда срок адв. Н. е депозирала и писмени бележки по съществото на спора. Прокуратурата, чрез прокурор П., е изразила становище за неоснователност на въззивната жалба и е молила за отхвърлянето ѝ.

Съдът на осн. чл. 269 от ГПК, след като извърши служебна проверка, намира обжалваното решение за валидно и допустимо, а след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред окръжния съд е било образувано по искова молба на С. С. Ш., с която против Прокуратура на Република България е предявен иск по чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ за заплащане на сумата от 100 000 лв., представляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди от незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК по НОХД № 154/2019 година по описа на Районен съд – Разград по което е оправдан, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателно изплащане на задължението. Ищецът е поддържал, че вследствие на незаконното обвинение е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се: в уронване на честта и достойнството му; несигурност, срам, унижение; неудобства от участие в процесуални действия при разглеждане на делото в досъдебна и съдебна фаза; негативни емоции, притеснения от обвиненията; накръняване на авторитет; нарушения в социалното общуване и негативно отражение върху живота му; притеснения и несигурност от несправедлив процес; отключване на заболявания;

С писмения отговор на исковата молба, о тветникът е оспорил иска и е молил за отхвърлянето му.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал.1, т.3 ЗОДОВ, д ържавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано. Настоящият случай не е такъв по следните съображения:

Установено е по делото, че на 02.10.2018 г. С. С. Ш. е бил привлечен в качеството на обвиняем по ДП № 1873 ЗМ -535/2018 г. по описа на РУ МВР – Р. за извършване на две престъпления, а именно: за това, че на 01.10.2018 г. в местността „О.“, находяща се в землището на гр.Р., в съучастие като съизвършител със С. Р. М. е извършил опит за полово сношение с лице от същия пол – К. Р. А., на * г., като е употребил за това сила и заплашване и деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини – престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с чл. 18, ал. 1

от НК; и за това, че на за това, че на 01.10.2018 г. в гр.Разград, в условията на опасен рецидив, в съучастие като съизвършител със С. Р. М., е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото - проявил буйство, невъзпитаност, отправил обиди с (конкретно посочени) думи към полицейските служители Св. Я. Д. и С. М. Н., двамата служители на ОД МВР - Р. и Н. Ив. Ив. и Г. В. Г., изпълняващи задължения по опазване на обществения ред, многократно отказал да изпълни техните разпореждания да преустанови нанасянето на удари по тялото на С. Р. М. и отправянето на псувни и закани към него, оказал физическа съпротива срещу тях, чрез дърпане и блъскане, като деянието е съпроводено със съпротива срещу орган на властта и по своето съдържание се отличава с изключителна дързост и цинизъм - престъпление по чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК. В същия ден той е задържан. Обвинителният акт и за двете престъпления с квалификации съответно за престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК и за престъпление по чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК е внесен в съда на 21.02.2019 г. и по него е образувано НОХД № 154/2019 г. по описа на Разградския районен съд. С присъда № 607/16.09.2019 г., ищецът е бил признат за виновен и осъден за две престъпления, а именно: за това, че на 01.10.2018 г. в местността „О.“, находяща се в землището на гр. Разград в съучастие като съизвършител със С. Р. М. е извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол – К.Р. А., като е употребил за това сила и заплашване и деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини – престъпление по чл. 157, ал. 1, пр. 2 във вр. с чл. 18, ал.1 НК и чл. 54 НК и осъден на четири години лишаване от свобода при първоначален строг режим; както и за хулиганство - престъплението по чл. 325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК и чл. 54 от НК и осъден на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим. На осн. чл. 23, ал.1 НК съдът определил на подсъдимия общо наказание в размер на четири години лишаване от свобода и на осн. чл. 59, от НК зачел задържането му от 01.10.2018 г. Със същата присъда, признал подсъдимия за невинен и го оправдал по обвинението по чл. 157, ал.1, пр.1 във вр.с чл.20, ал.2 от НК да е извършил в съучастие като съизвършител с другия подсъдим опит за полово сношение с лице от същия пол – К.Р.А. на * г. като е употребил за това сила и заплашване и опитът е останал недовършен по независещи от дееца причини. В мотивите към присъдата, съдът е посочил, че от доказателствата по делото е установено, че подсъдимият Ш. е извършил действия на полово удовлетворение с лице от същия пол К.Р. А. на * г., като употребил за това сила и заплашване и деянието останало недовършено по независещи от дееца причини, като по този начин той е осъществил от обективна и субективна страна състава на

престъплението по чл. 157, ал.1, пр.2 във вр. с чл. 18, ал.1 от НК. Посочил е също така, че доказателствата не установяват осъществяване на опит за полово сношение, поради което и подсъдимият следва да бъде оправдан за опит за престъпно проникване по чл. 157, ал.1, пр.1 НК. От изложеното се налага извода, че районният съд е осъдил ищеца и за двете престъпни деяния, за които са му били повдигнати обвинения от прокуратурата, както за хулиганство, така и за хомосексуалното такова с използване на сила и заплашване, като за второто съдът е дал на престъпното деяние квалификация по чл. 157, ал.1, пр.2 НК, вместо по чл. 157, ал.1, пр.1 НК (предвид установеното наличие на извършено престъпно полово удовлетворение от ищеца с лице от същия пол при използване на сила и заплашване и липсата на установеност за осъществен опит за престъпно сношение). Следва да бъде посочено, че и двата състава на престъплението са в чл. 157, ал.1 НК, пр.1 и пр.2 и за тях е предвидено едно и също наказание. Присъдата на районния съд е потвърдена с решение № 28/03.07.2020г. по ВНОХД № 40/2020 г. на Разградския окръжен съд и е влязла в сила. Т.е. в случая обстоятелствената част на обвинението на прокуратурата не е била изменена, не е повдигано ново, нито различно обвинение, като съдът е осъдил настоящия ищец и за двете му престъпни деяния въз основа на внесения обвинителен акт, но по едното - с различна от посочената от прокуратурата квалификация. Затова, в случая не се касае до незаконно обвинение в престъпление, по което ищецът да е оправдан, защото и за повдигнатото му обвинение за (едно) престъпление по чл. 157, ал.1 НК, той е признат за виновен и осъден. С оглед изложеното, неоснователни са всички оплаквания на въззивника и тези развити от процесуалния му представител в защитата по същество за наличие на незаконно обвинение.

Предвид липсата на незаконно обвинение, липсва и елемент от състава на чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, поради което искът се явява неоснователен и подлежи на отхвърляне.

Като е достигнал до идентичен извод и по подобни съображения, окръжният съд е постановил правилен съдебен акт, който не страда от визираните в жалбата пороци и като правилен следва да бъде потвърден.

По изложените съображения, Апелативен съд - гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 65/25.04.2023 г., постановено по гр.д. № 275/2021 г. по описа на Разградския окръжен съд.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните и при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____